

30225/4-2469

NPU - ústřední pracoviště

Došlo: 5.12.2012 10:10

Č. j.: NPU-302/100227/2012

Listů: 1 Příloh: 2

01000179183

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Marta Draská
Ejpovice 3
337 01 Rokycany

Marie Vlasáková
Pod Ohradou 922
337 01 Rokycany

Váš dopis značky

Naše značka
MK 66477/2012 OPP

Vyřizuje / linka
Tereza Maříková

V Praze dne
29.10.2012

Věc: Venkovská usedlost č.p. 3 v Ejpovicích, okr. Rokycany, Plzeňský kraj
– řízení o zrušení prohlášení za kulturní památku - rozhodnutí

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 66477/2012 OPP ve výše uvedené věci.

Mgr. Petra Ulbrichová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Příloha: 1x rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 66477/2012 OPP

Na vědomí po nabytí právní moci:

Ministerstvo kultury

odbor památkové péče

Maltézské náměstí 1

118 01 Praha 1 - Malá Strana

IČO: 00023671

1. Národní památkový ústav, ústřední pracoviště
2. Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Plzni
3. Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor kultury, pam. péče a cest. ruchu
4. Městský úřad Rokycany, odbor školství a kultury
5. Vlastní

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 27.11.2012
za správnost: [Signature]

V Praze dne 29.10.2012
Č. j.: MK 66477/2012 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče vydává toto

rozhodnutí:

Ministerstvo kultury **nevyhovuje** žádosti, kterou podali vlastníci nemovitosti: paní Marta Draská, narozená dne 6.1.1944, bytem Ejpovice 3, 337 01 Rokycany, a paní Marie Vlasáková, narozená dne 12.7.1950, bytem Pod Ohradou 922, Nové Město, 337 01 Rokycany; a podle § 8 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, **neruší** prohlášení venkovské usedlosti č.p. 3 (r.č. Ústředního seznamu kulturních památek ČR 30225/4-2469) v Ejpovicích, okr. Rokycany, Plzeňský kraj, za kulturní památku. Usedlost sestává z obytného stavení s chlévy, špýcharu a brány s brankou.

Odůvodnění:

Žádost o zrušení prohlášení venkovské usedlosti č.p. 3 v Ejpovicích za kulturní památku, obdrželo Ministerstvo kultury dne 20.8.2012 od vlastníků věci, paní Marty Draské, bytem Ejpovice 3, 337 01 Rokycany a paní Marie Vlasákové, bytem Pod Ohradou 922, Nové Město, 337 01 Rokycany. Jedná se o opakovanou žádost o zrušení prohlášení věci za kulturní památku. Předchozí žádost z roku 2009 byla zamítnuta vydáním rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 11132/2009 ze dne 24.11.2009 o nezrušení prohlášení usedlosti č.p. 3 v Ejpovicích za kulturní památku. Doručením opětovné žádosti majitelky dne 20.8.2012 bylo zahájeno nové řízení o zrušení prohlášení výše uvedené věci. Ve svém dopise obhajují zrušení památkové ochrany majitelky usedlosti takto: „Žádáme Vás tímto opětovně o zrušení památkové ochrany u venkovské usedlosti č.p. 3 v Ejpovicích. Venkovská usedlost se skládá z obytného stavení, které je v současné době rozděleno na dvě samostatné bytové jednotky se dvěma samostatnými vstupy (jeden ze dvora pro obytnou část v průčelí, druhý ze zahrady pro byt ve druhé polovině domu). Tato úprava byla provedena za minulého režimu v 70. letech, kdy zde sídlilo JZD a přední část domu byla užívána jako kanceláře. Zároveň jsou u vstupů přizděny novodobé vstupní verandy. Dále je součástí prohlášení branka s bránou a špýchar. V areálu jsou dále kolny, stodoly, chlévy, které již nejsou prohlášené za kulturní památky.

Snažíme se celý areál udržovat, trvale zde žijeme, přesto jsou pro nás některé podmínky památkové péče zcela nepřijatelné. Rády bychom si provedly výměnu stávajících

dřevěných netěsnících oken za okna plastová v dekoru dřeva, provedly zateplení objektu pro zlepšení tepelné pohody, komfortu bydlení a zároveň tím snížily náklady na bydlení (obě jsme ve starobním důchodu).

Do budoucna bychom rády předaly tuto usedlost svým potomkům, kteří však nemají zájem o objekt zatížený podmínkami památkové péče. Samozřejmě, že máme vztah k historii, místu našeho narození, o usedlost se staráme v maximální možné míře – viz přiložená fotodokumentace, přesto se domníváme, že je možné používat nové moderní materiály a technologie, které současná doba nabízí a při tom ponechat historický ráz usedlosti. Případně navrhuje ponechat za památku pouze průčelí obytného domu, s navazující bránou a brankou a špýcharem, které se pohledově uplatňují z veřejného prostoru.“

Ministerstvo kultury požádalo o odborné posouzení současného stavu usedlosti Národní památkový ústav, ú.o.p. v Plzni. Ve svém vyjádření ze dne 19.9.2012 nedoporučil sejmутí památkové ochrany z následujících důvodů: „Usedlost pochází pravděpodobně z první pol. 19. stol. (datace na portálku sýpky do r. 1837). V 90. l. 20. stol. se objekty nacházely v nevyhovujícím stavebně technickém stavu a stávající vlastníci provedli rozsáhlou opravu, adaptaci pro potřeby současného bydlení a částečnou rehabilitaci (štítové průčelí obytného stavení) usedlosti. Byla provedena řada úprav a oprav, ale objekty si zachovaly památkové hodnoty, které spočívají v dochované hmotové skladbě, v užití tradičních stavebních materiálů, řadě dochovaných detailů a částečně i původních stavebních konstrukcí. V neposlední řadě je nutné zmínit velmi příznivé působení fasád štítových průčelí a brány v návěsním prostoru, které vytváří spolu s usedlostmi čp. 1 a 2 hodnotný soubor. Stávající stavebně technický stav usedlosti čp. 3 lze charakterizovat jako velmi dobrý, nevyžadující razantní stavební zásahy, pouze práce na úrovni běžné údržby.

Na základě prohlídky usedlosti čp. 3 se domníváme, že usedlost i po provedených opravách a adaptacích na konci 20. stol. neztratila památkové hodnoty a je kvalitním příkladem zděné venkovské usedlosti z první pol. 19. stol. Vlastníci ve stávající (opakované) žádosti nepředložili žádné nové závažné skutečnosti, které by mohly vést ke zrušení památkové ochrany. Na základě výše uvedených skutečností považujeme odůvodnění v našem vyjádření č.j. NPÚ-341/5232/2009, ze dne 02. 10. 2009 za stále platné a zrušení památkové ochrany usedlosti čp. 3 nedoporučujeme.“

Podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, se k problematice zrušení prohlášení věci za kulturní památku dne 24.9.2012 pod značkou OŠK 2012/0818 vyjádřil odbor školství a kultury Městského úřadu Rokycany, který rovněž nesouhlasil se zrušením prohlášení věci za kulturní památku: „Ke zrušení prohlášení venkovské usedlosti č.p. 3 v Ejpovicích jsme se vyjadřovali již v minulém řízení vyjádřením č.j. OŠK 2009/1172 dne 6.10.2009. Situace se zde od té doby výrazně nezměnila, usedlost je celkově zrekonstruována převážně v souladu s požadavky státní památkové péče. V posledních dvou letech majitelky provedly několik drobných zásahů v rozporu se zásadami státní památkové péče (výměna části oken ve dvorním traktu za plastová s dekorem v imitaci dřeva, uzavření zápraží), tyto úpravy jsou však odstranitelné. S majitelkami bylo vedeno MěÚ Rokycany, odborem stavebním v této věci přestupkové řízení.

Doporučuje památkovou ochranu zachovat, v sousedství této usedlosti se nachází další dvě usedlosti č.p. 1 a č.p. 2, spoluvytváří ucelený soubor tradičního venkovského stavitelství daného regionu.“

Dále se k problematice zrušení prohlášení věci za kulturní památku dne 26.9.2012 pod značkou KPP/1834/12 vyjádřil Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, a se zrušením prohlášení za kulturní památku nesouhlasil. Ve svém

vyjádření uvádí: „Dle KPP je venkovská usedlost čp. 3 hodnotnou ukázkou venkovské architektury 1. poloviny 19. století, jejíž historická autenticita zůstala do značné míry zachována až do současnosti. Spolu se sousedními usedlostmi čp. 2 a čp. 1, které jsou rovněž památkově chráněny, tvoří ucelený soubor dokládající podobu regionálního venkovského osídlení v minulosti. Navzdory dílčím stavebním úpravám, které byly na objektech předmětné usedlosti provedeny na konci 20. století, nedošlo k zásadnímu poškození či ztrátě památkových hodnot areálu. V zájmech památkové péče, které vyplývají ze znění památkového zákona a dalších platných právních předpisů a norem, je snaha o zachování kulturních hodnot a jejich ochrana před poškozením či znehodnocením. Používání moderních stavebních materiálů a technologií při obnově historického objektu (př. plastová okna, betonová střešní krytina aj.) by vedlo k závažnému narušení stavebně historických a památkových hodnot objektu. Jednotlivé stavby tvořící usedlost čp. 3 v Ejpovicích jsou v současnosti ve velmi dobrém technickém stavu a na jejich obnovu a případné práce údržby je možno čerpat finanční prostředky například z dotačních programů Ministerstva kultury, Plzeňského kraje, nebo Města Rokycany, zaměřených na poskytování dotací pro oblast péče o kulturní dědictví.

S ohledem na výše uvedené a vzhledem k tomu, že nebyly prokázány žádné nové skutečnosti, které by vedly k razantnímu snížení nebo zániku památkových hodnot předmětné venkovské usedlosti čp. 3 v Ejpovicích, KPP potvrzuje své stanovisko uvedené ve vyjádření č.j. KPP/2223/09 ze dne 19.10.2009 a nedoporučuje zrušení prohlášení věci za kulturní památku. S požadavkem vlastníků předmětné usedlosti na omezení památkové ochrany pouze na její průčelí rovněž nesouhlasíme, zejména s ohledem na výše zmiňovanou kulturní a historickou hodnotu celého areálu usedlosti. Dále je třeba upozornit na skutečnost, že sejmutí památkové ochrany z části věci dle ustanovení památkového zákona není možné, neboť dle § 2 odst. 1 citovaného zákona jsou za kulturní památky prohlašovány věci, popřípadě jejich soubory, nikoliv jejich části, z čehož vyplývá, že zrušení prohlášení věci za kulturní památku se musí týkat věci jako celku a ne pouze její části.“

V souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, bylo účastníkům řízení umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. Paní Marta Draská převzala dopis s výzvou dne 9.10.2012, paní Marie Vlasáková dne 11.10.2012. Majitelky se k prohlášení za kulturní památku nevyjádřily.

Na základě výše uvedených podkladů, které nedoporučují zrušení prohlášení usedlosti č.p. 3 v Ejpovicích, za kulturní památku, dospělo Ministerstvo kultury k tomuto závěru: Předchozí žádost o zrušení prohlášení usedlosti za kulturní památku byla podána v roce 2009. Výsledkem řízení bylo vydání rozhodnutí č.j. MK 11132/2009 ze dne 24.11.2009 o nezrušení prohlášení výše jmenované usedlosti za kulturní památku. Stav usedlosti se za poslední tři roky, tedy od podání předchozí žádosti, nijak výrazně nezměnil. Nenastaly žádné nové závažné skutečnosti, které by nebyly známy v případě předešlého řízení. Usedlost č.p. 3 v Ejpovicích je stále významným dokladem venkovské zástavby z první poloviny 19. století. Jedná se o typ uzavřeného dvora, jenž je tvořen zděnými omítanými budovami. Mezi obytnou částí a špýcharem se nachází bohatě zdobená vjezdová brána s pěší brankou. Lze konstatovat, že usedlost se zachovala ve své původní hmotě, tradičních materiálech, většinou konstrukcí a s celou řadou hodnotných architektonických prvků, včetně výtvarného pojetí fasády. Hodnotu usedlosti též umocňuje urbanistická poloha, neboť objekt je zapojen do řady usedlostí, jež vymezují západní frontu hlavní průjezdové komunikace a tvoří tak nejvýznamnější památky v obci. Společně s vedlejšími usedlostmi č.p. 1 a č.p. 2 vytvářejí ucelený soubor hodnotných

fasád směřujících do návsi. Usedlost č.p. 3 je v současnosti ve vynikajícím technickém stavu a po nedávné rekonstrukci, která proběhla pod dohledem orgánů státní památkové péče.

K námitkám účastníků Ministerstvo kultury poznamenává, že podle § 8 odst. 1 zákona 20/1987, o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů lze zrušit prohlášení věci za kulturní památku pouze z mimořádně závažných důvodů. V uvedeném případě mimořádně závažné důvody nenastaly, neboť s ohledem na současný stav usedlosti č.p. 3 nelze hovořit o výjimečné ztrátě památkových hodnot, natož o případném zániku staveb. K návrhu účastníků, ponechat památkově chráněné pouze hlavní průčelí usedlosti spolu s branou a brankou, musíme podotknout, že podle ustanovení § 2 odst. 1 citovaného zákona jsou za kulturní památky prohlašovány věci, popřípadě jejich soubory, nikoliv jejich části. Z uvedeného vyplývá, že zrušení prohlášení věci za kulturní památku se musí týkat věci jako celku a ne pouze její části. K dalším námitkám účastníků poznamenáváme, že úpravy, které byly na usedlosti provedeny, proběhly v převážné většině v souladu s názory orgánů památkové péče. Některé nepřilíš vhodné zásahy jsou drobnějšího charakteru a potenciálně jsou plně reverzibilní. Majitelky dále jako důvod pro zrušení prohlášení uvádějí nemožnost provádění úprav podle svých představ, za použití moderních materiálů a technologií. Nutnost během obnovy kulturních památek používat doporučené tradiční materiály a technologie je na druhé straně kompenzována možností čerpat finanční příspěvky na obnovu kulturní památky. Zákon č. 20/1987 Sb., popř. další právní předpisy, nabízejí řadu finančních náhrad na zachování a obnovu kulturní památky a úlev při daňových odvodech. Výše náhrady závisí především na výši nákladů, jimiž údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady na údržbu nemovitosti. V závěru upozorňujeme, že Ministerstvo kultury v řízení o zrušení prohlášení věci za kulturní památku pouze posuzuje, zda-li předmětná věc stále vykazuje znaky a hodnoty kulturní památky. Z výše uvedeného vyplývá, že není důvodů pochybovat o památkových hodnotách a proto Ministerstvo kultury podle § 8 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, neruší prohlášení venkovské usedlosti č.p. 3 v Ejovicích, okr. Rokycany, Plzeňský kraj, za kulturní památku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mučen!
Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury